

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny

w składzie następującym:

8.Przewodniczący: sędzia Daniel Jurkiewicz

Ławnicy: Maciej Cieśliński, Romuald Leda

9.Protokolant: prot. sąd. J. B.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań- Grunwald- Małgorzaty Kurkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17.11. i 8.12.2021 roku

sprawy karnej

K. O. (1)

syna W. i B. z d. K.,

ur. (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 9 maja 2021 roku w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. E. (1), po uprzednim groźeniu S. Z. (1) pozbawieniem życia przy użyciu siekiery, dokonał kradzieży stanowiących własność wymienionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 120 złotych, telefonu komórkowego marki H. o wartości 1.500 złotych i pendriva 32 GB o wartości 30 złotych, czym spowodował straty w łącznej wysokości 1650 złotych na szkodę pokrzywdzonego S. Z. (1), a następnie, w tym samym miejscu i czasie, działając wspólnie i w porozumieniu z A. E. (1), po uprzednim groźeniu D. M. (1) pozbawieniem życia przy użyciu siekiery, dokonał kradzieży stanowiących własność wymienionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 250 złotych oraz telefonu marki H. o nieustalonej wartości, czym spowodował straty w łącznej wysokości nie mniejszej niż 250 złotych na szkodę pokrzywdzonego D. M. (1)

tj. o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k.

2. w dniu 9 maja 2021 roku, w P., naruszył nietykalność cielesną S. Z. (1) poprzez uderzenie ręką oraz kopanie wyżej wymienionego w twarz i w tył głowy

tj. o popełnienie przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.

I. Oskarżonego **K. O. (1)** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt 1 z tą zmianą, że przyjmuje, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z ustalonym sprawcą, a wartość telefonu zabranego na szkodę D. M. (1) wynosi co najmniej 350 zł, tj. przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierza mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

II. Oskarżonego **K. O. (1)** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt 2, tj. przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone w pkt I i II wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu K. O. (1) karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu K. O. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 28 lipca 2021 r. godz. 13:00 do nadal;

V. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez:

- zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. Z. (1) kwoty 75 zł,

- zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. M. (1) kwoty 300 zł;

VI. Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca pokrzywdzonemu S. Z. (1) dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego znajdującego się na k. 280 akt;

VII. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Maciej Cieśliński sędzia Daniel Jurkiewicz Romuald Leda

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 442/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. O. (1)	<p>w dniu 9 maja 2021 roku w P., w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym sprawcą,</p> <p>po uprzednim groźeniu S. Z. (1) pozbawieniem życia przy użyciu siekiery, dokonał kradzieży stanowiących własność wymienionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 120 złotych, telefonu komórkowego marki H. o wartości 1.500 złotych i pendriva 32 GB o wartości 30 złotych, czym spowodował straty w łącznej wysokości 1650 złotych na szkodę pokrzywdzonego S. Z. (1), a następnie, w tym samym miejscu i czasie, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym sprawcą, po uprzednim groźeniu D. M. (1) pozbawieniem życia przy użyciu siekiery, dokonał kradzieży stanowiących własność wymienionego rzeczy w postaci pieniędzy w kwocie 250 złotych oraz telefonu marki H. o wartości co najmniej 350 zł, czym spowodował straty w łącznej wysokości nie mniejszej niż 250</p>	

		złotych na szkodę pokrzywdzonego D. M. (1) <i>tj. o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Dnia 8 maja 2021 r. około godziny 20:00 pokrzywdzeni S. Z. (1) oraz D. M. (1) spotkali się z oskarżonym A. E. (1) na parkingu Netto przy ul. (...) w P.. Wymienieni następnie spotkali się ze znajomym A. E. (1) - oskarżonym K. O. (1) i wspólnie udali się do domu przy ul. (...) w P. w piwnicy, którego wspólnie spożywali alkohol.</p> <p>W pewnym momencie spotkania A. E. (1) i K. O. (1) zaczęli wypytywać S. Z. (1) i D. M. (1), czy mają pieniądze na alkohol. W odpowiedzi D. M. (1) przekazał mężczyznom dobrowolnie kwotę ok. 30 zł.</p> <p>Następnie A. E. (1) wyszedł z piwnicy, wołając za sobą S. Z. (1), by ten wyszedł za nim. Na schodach prowadzących do piwnicy A. E. (1) zaczął wypytywać S. Z. (1), czy on lub D. M. (1) mają przy sobie więcej pieniędzy, mówiąc, że "ma mieć 300 zł, bo jak nie to będzie ciężki temat". W odpowiedzi na powyższe S. Z.</p>	<p>wyjaśnienia A. E. (1) (częściowo)</p>	44-47, 52v, 285-289, 470	

(1) powiedział, że nie wie, czy D. M. (1) posiada jakieś pieniądze, a następnie obaj mężczyźni powrócili do pomieszczenia zajmowanego przez pozostałych. Później pomieszczenie ponownie opuścił A. E. (1), do którego dołączył K. O. (1). Po chwili do piwnicy powrócił K. O. (1) trzymając w ręku siekiere, a za nim A. E. (1).

A. E. (1) wypowiedział słowa "dziesiona z siekierą", a następnie K. O. (1) przyłożył siekiere do głowy D. M. (1), a także wymachiwał nią przed S. Z. (1), mówiąc, że może ich "zajebać", „przypierdolić” D. M. (1). Mężczyźni zażądali od D. M. (1) i S. Z. (1) wydania pieniędzy i wyłożenia wszystkich przedmiotów z kieszeni na stół, co D. M. (1) uczynił kładąc na stole telefon marki H. (...) o wartości nie mniejszej niż 350 zł oraz pieniądze w kwocie 250 zł. Następnie K. O. (1) nadal trzymając siekiere wyciągnął z kieszeni kurtki S. Z. (1) telefon marki H. o wartości 1.500 zł, pendrive 32 GB o wartości 30 zł oraz portfel, z którego wyciągnął pieniądze w kwocie 120 zł.

Oskarżony K. O. (1) nakazał D. M. (1) wyjść na zewnątrz i czekać, co pokrzywdzony uczynił oraz groził S. Z. (1)

<p>pozbawieniem życia w przypadku zawiadomienia Policji, czym wzbudził w pokrzywdzonym obawę ich spełnienia.</p> <p>K. O. (1) po zabranii pokrzywdzonym pieniędzy rozpoczął wraz z A. E. (1) ich liczenie, mówiąc, że pójdą na stację BP i kupią sobie flaszkę.</p> <p>Po tym mężczyźni wyszli na zewnątrz.</p>			
<p>wyjaśnienia K. O. (1) (częściowo)</p>	119-122, 133-134, 414-416		
<p>zeznania B. E.</p>	36-37, 417		
<p>zeznania B. K.</p>	262, 419		
<p>zeznania D. M. (1)</p>	67-68, 472		
<p>zeznania S. Z. (1)</p>	1-2, 74, 92-93, 472 - 474		
<p>protokół okazania wraz z tablica poglądową</p>	92-93, 60		
<p>protokół oględzin rzeczy, materiał poglądowy</p>	164, 223-229,		
<p>telefon komórkowy H.</p>	280		
<p>W toku przeszukania w domu przy ul. (...) w P. zabezpieczono siekiere oraz telefon H. należący do S. Z. (1).</p>	protokół przeszukania mieszkania	33-35	
<p>K. O. (1) został zatrzymany 28 lipca 2021 r. o godzinie 13:00</p>	protokół zatrzymania osoby	108-109	

1.1.2.	K. O. (1)	w dniu 9 maja 2021 roku, w P., naruszył nietykalność cielesną S. Z. (1) poprzez uderzenie ręką oraz kopanie wyżej wymienionego w twarz i w tył głowy <i>tj. o popełnienie przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Gdy po zdarzeniach opisanych w pkt. 1.1.1. uzasadnienia, pokrzywdzony S. Z. (1) wyszedł z domu przy ul. (...) w P. spotkał tam D. M. (1). Obaj mężczyźni postanowili wrócić do domu i skierowali się w ul. (...) w kierunku przystanku autobusowego. Za pokrzywdzonymi szli A. E. (1) oraz K. O. (1).</p> <p>Na wysokości przystanku autobusowego K. O. (1) uderzył S. Z. (1) ręką, a A. E. (1) odciągnął w boczną ulicę (...). Po uderzeniu S. Z. (1) upadł i został następnie kilkakrotnie kopnięty przez K. O. (1) w twarz i głowę od tyłu. Gdy K. O. (1) zobaczył, że S. Z. (1) krwawi zostawił go i razem z A. E. (1) oddalili się w stronę osiedla.</p> <p>Pokrzywdzeni poprosili grupę przechodniów, w tym A. B. o udostępnienie</p>	wyjaśnienia A. E. (1) (częściowo)	44-47, 52v, 285-289, 470	

telefonu w celu wezwania pomocy.			
wyjaśnienia K. O. (1) (częściowo)	119-122, 133-134, 414-416		
zeznania D. M. (1)	67-68, 472		
zeznania S. Z. (1)	1-2, 74, 92-93, 472 - 474		
protokół okazania wraz z tablicą poglądową	92-93, 60		
nagranie zgłoszenia z dnia 9.05.2021 r. wraz z protokołem oględzin	233-234, 236, 240-246		
zeznania A. B.	259-260, 418		
W wyniku zadanych S. Z. (1) obrażeń nie doznał on rozstroju zdrowia lub naruszenia czynności narządu ciała.	karta informacyjna	5	
dokumentacja medyczna S. Z. (1)	39-40		
K. O. (1) został zatrzymany 28 lipca 2021 r. o godzinie 13:00	protokół zatrzymania osoby	108-109	
1.1.3.	K. O. (1)	Czyny z pkt. I i II części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
K. O. (1) ma 41 lat, mieszka z partnerką i ma 16-letniego syna z poprzedniego związku, wobec którego	wywiad środowiskowy	193-194	

<p>zobowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych. Ma wykształcenie średnie ogólne bez wyuczonego zawodu. Przed osadzeniem był zatrudniony w Izbie Wyrzeźwień, aktualnie bezrobotny.</p> <p>Był karany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i J. w P. z dnia 09 maja 2018 r. w sprawie VIII K 474/18 za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Karę wykonano dnia 5 czerwca 2019 r.</p>			
karta karna	165-166		
<p>K. O. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną ani nie jest upośledzony umysłowo. Stwierdzono natomiast u niego uzależnienie mieszane oraz osobowość nieprawidłową (dysocjalną). Tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia przypisanych mu czynów oraz pokierowania swoim postępowaniem.</p>	opinia sądowo-psychiatryczna	298-301	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. O. (1)	Czyn z pkt. I i II części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt, iż oskarżony nie dokonał rozboju na szkodę pokrzywdzonych S. Z. (1) i D. M. (1)	wyjaśnienia K. O. (1) (częściowo)	119-122, 133-134, 414-416	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2. 1.1.3.	wyjaśnienia A. E. (1) (częściowo)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom A. E. (1) tylko częściowo tj. w zakresie w jakim wymieniony potwierdził obecność K. O. (1), S. Z. (1) oraz D. M. (1) w piwnicy domu przy ul. (...) w P. w nocy z 8 na 9 maja 2021 r., fakt wspólnego spożywania przez wymienionych alkoholu, a także zaboru przez K. O. (1) pokrzywdzonym D. M. (1) oraz S. Z. (1) telefonów i pieniędzy oraz uderzenia S. Z. (1) przez K. O. (1). Wyjaśnienia A. E. (1) w tym zakresie były, bowiem	

		<p>spójne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami S. Z. i D. M..</p> <p>Wprawdzie wymieniony przesłuchiwany w charakterze świadka na rozprawie z dnia 8 grudnia 2021 odmówił składania zeznań, to uznanie za ujawnione jego wyjaśnień było możliwe na podstawie przepisu art. 391 § 2 k.p.k. w zw. z art. 405 § 2 k.p.k. Wobec brzmienia art. 405 § 2 kpk wyjaśnienia te uległy ujawnieniu z urzędu, gdyż jak podkreśla się w orzecznictwie chociażby w sprawie VKK 34/14 obowiązkiem wtedy Sądu dla realizacji zasady wyjaśnienia całokształtu okoliczności sprawy jest ich ocena.</p>
<p>wyjaśnienia K. O. (1) (częściowo)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego wyłącznie w niewielkim zakresie, w którym oskarżony potwierdził, że był obecny na spotkaniu w nocy z 8/9 maja 2021 r. w piwnicy domu przy ul. (...) w P., w którym uczestniczyli również A. E. (1), S. Z. (1) oraz D. M. (1). Wyjaśniania oskarżonego wyłącznie w tej części były spójne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonych,</p>	

	<p>wyjaśnieniami A. E. (1) w części uznanej za wiarygodne, a także protokołem okazania oraz przeszukania mieszkania przy ul. (...), gdzie zabezpieczono opisywaną przez D. M. i S. Z. siekierę oraz należący do S. Z. telefon.</p>	
zeznania D. M. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom D. M. (1), bowiem pozostawały one spójne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności wyjaśnieniami A. E. (1), K. O. (1) w części uznanej za wiarygodne oraz zeznaniami S. Z. (1), a także protokołem przeszukania mieszkania przy ul. (...), w którym zabezpieczono telefon S. Z. (1), a także opisywaną przez świadka siekierę. Wersja zdarzeń przedstawiona przez świadka jest spójna, logiczna, a jego zeznania w toku całego procesu pozostawały konsekwentne.</p> <p>Podkreślić należy, że pomimo dynamicznego przebiegu zdarzeń świadek przedstawił przebieg spotkania w sposób rzeczowy i chronologiczny, a jego opis pokrywa się z zeznaniem świadka S. Z. (1). Pewne rozbieżności pomiędzy zeznaniem D. M. (3) i S. Z. (1) dotyczą wyłącznie zapamiętanych przez nich szczegółów</p>	

i w żaden sposób nie wpływają na wiarygodność tego świadka.

Sąd nie dopatrył się również po stronie świadka jakiegokolwiek interesu w pomawianiu K. O. (1), bowiem mężczyźni, co przyznał także sam oskarżony, nie znali się przed dniem zdarzenia i nie pozostają w jakichkolwiek relacjach.

Brak było jakichkolwiek racjonalnych podstaw do przyjęcia, że przedstawiony przez pokrzywdzonych opis zdarzeń stanowi li tylko ustaloną przez nich w dniu zdarzenia konfabulację. Prawdą jest, że pokrzywdzeni, na co zwrócił uwagę obrońca w mowie końcowej, w kontakcie z numerem alarmowym nie opisali przebiegu rozboju z użyciem siekiery. Powyższe nie świadczy jednak o tym, że starają się oni pomówić oskarżonego. Pokrzywdzeni bowiem telefonując pod numer alarmowy chcieli w pierwszej kolejności uzyskać pomoc w związku z uderzeniem S. Z. (1) i wynikającym z niego krwotokiem z nosa, a więc pominięcie w rozmowie z dyspozytorem okoliczności związanych z rozbojem, w tym użyciem siekiery, wynikają wyłącznie z towarzyszących temu zdarzeniu emocji oraz

	<p>chęci natychmiastowego uzyskania pomocy.</p> <p>Podkreślić również należy, że nie sposób podzielić zastrzeżeń obrońcy, że pokrzywdzeni zeznając na temat użycia przez oskarżonego siekiery dążyli do zaostrenia wobec niego odpowiedzialności karnej, bowiem z uwagi na ich wykształcenie nie posiadają oni wiedzy prawniczej, pozwalającej na prawno-karną analizę zaistniałej sytuacji wykraczającej poza powszechne rozumienie rozboju. W uzupełnieniu powyższego wskazać także należy, że D. M. (1), mimo zacytowania słów A. E. (1) nie wiedział, co oznacza „dziesiona” w subkulturze kryminalnej (k. 471), a zatem nie mógł również czerpać wiedzy prawniczej w tym zakresie z wiedzy właściwej dla środowisk przestępczych.</p>	
zeznania S. Z. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom S. Z. (1) w całości. Zeznania świadka były spójne z pozostałymi dowodami, w tym z zeznaniami D. M. (1) oraz uznanymi za wiarygodne w części wyjaśnieniami A. E. (1) oraz K. O. (1), a także protokołem okazania i protokołem przeszukania mieszkania przy ul. (...), w którym zabezpieczono opisywana przez świadka siekiere oraz należący do niego telefon</p>	

komórkowy. Świadek w sposób rzeczowy i konkretny opisał przebieg zdarzeń, a jego zeznania pozostawały spójne w toku całego procesu. Niewielkie rozbieżności dotyczące szczegółów poszczególnych zdarzeń w stosunku do zeznań D. M. (3) nie mogą prowadzić do odmówienia zeznaniom świadka wiarygodności, a stanowią wyłącznie przejaw ich spontaniczności i szczerości. Również w przypadku S. Z. (1) Sąd nie dopatrył się jakiegokolwiek interesu w pomawianiu oskarżonego, bowiem mężczyźni poznali się dopiero na spotkaniu w nocy z 8/9 maja 2021 r. i od tego czasu nie mieli ze sobą żadnego kontaktu.

Analogicznie, jak w przypadku D. M. (1) Sąd nie dopatrył się żadnych racjonalnych przyczyn do przyjęcia, że przedstawiony przez pokrzywdzonych opis zdarzeń stanowi li tylko ustaloną przez nich w dniu zdarzenia konfabulację, bowiem pokrzywdzeni zgłaszając przestępstwo na numer alarmowy byli roztrzęsieni niedawnym uderzeniem S. Z. i skupiali się wyłącznie na natychmiastowym uzyskaniu pomocy.

zeznania B. E.

Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne i przydatne dla celów

	<p>postępowania. Świadek mimo że nie posiadała wiedzy na temat przebiegu zdarzeń ze spotkania w nocy z dnia 8/9 maja 2021 r., to potwierdziła fakt posiadania przez A. E. (1) od dnia 9 maja 2021 r. telefonu S. Z. (1) oraz długoletniej znajomości wymienionych, co pozostaje spójne zarówno z zeznaniami świadków D. M., S. Z., a także protokołem przeszukania mieszkania przy ul. (...).</p>	
zeznania B. K.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne oraz przydatne dla ustalenia stanu faktycznego. Zeznania świadka pozostawały konsekwentne i spójne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.</p> <p>Świadek jedyną wiedzę o zdarzeniu z dnia 9 maja 2021 r. posiadała od A. E. (1), który w rozmowie telefonicznej powiedział jej, że "ktoś w jego domu zrobił dziesione". Należało podkreślić, że zgodnie z zeznaniami świadka D. M. (1) identycznego sformułowania miał użyć A. E. (2) dnia 9 maja 2021 r. w stosunku do pokrzywdzonych, dając tym samym znać K. O. (1), by zaczął grozić pokrzywdzonym siekierą ("A. usiadł i zaczął palić jakąś białą substancję w lufce. Po czym powiedział "dzisiona z siekierą"."</p>	

	<p>k. 67v., "Wcześniej A. przyszedł i usiadł i powiedział, że dycha z siekierą." k. 471). Sąd na podstawie doświadczenia życiowego wskazuje, że w środowisku przestępczym jako "dziesione" określa się rozbój lub kradzież i pobicie, a w konsekwencji zeznania świadka pozostają spójne z depozycją pokrzywdzonych.</p>	
<p>zeznania A. B.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne i przydatne do celów postępowania, o tyle, że potwierdziły zeznania pokrzywdzonych w zakresie obrażeń odniesionych przez S. Z. oraz podjęcia próby wezwania pomocy pod numerem alarmowym. Zeznania świadka pozostają spójne zarówno z relacją pokrzywdzonych oraz nagraniem zgłoszenia z (...) i protokołem z ich oględzin.</p>	
<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną za jasną, zupełną, i logiczną. Biegli rzeczowo przedstawiła swoje wnioski i należycie je uzasadnili, a Sąd nie miał żadnych powodów do kwestionowania ich wiedzy fachowej i kompetencji.</p>	
<p>dowody z dokumentów: - protokół okazania wraz z tablicą poglądową,</p>	<p>Sąd za w pełni wiarygodne uznał dowody z dokumentów. Ich autentyczność i</p>	

<ul style="list-style-type: none"> - protokół oględzin rzeczy, materiał pogładowy, - protokół przeszukania mieszkania, - protokół zatrzymania osoby, - karta informacyjna, - dokumentacja medyczna S. Z. (1), - protokół oględzin nagrania z dnia 9.05.2021 r. - karta karna 	<p>prawdziwość nie była kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu, mając na uwadze fakt, że zostały one sporządzone w prawem przepisanej formie, przez odpowiednie organy oraz w zakresie ich kompetencji.</p>		
<p>nagranie zgłoszenia z dnia 9.05.2021 r.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne nagranie zgłoszenia z dnia 9.05.2021 r.</p> <p>i przydatne do ustalenia stanu faktycznego, o tyle że pokrywało się zarówno z zeznaniami pokrzywdzonych, jak i świadka A. B. w zakresie rozmowy pokrzywdzonych z dyspozytorem numeru alarmowego.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1.-1.1.3</p>	<p>zeznania B. O.</p>	<p>Sąd uznał zeznania B. O. za nieprzydatne</p>	

		dla celów postępowania. Świadek nie posiadała żadnej wiedzy na temat zdarzeń z nocy z dnia 8/9 maja 2021 r., ani też znajomości oskarżonego z A. E. (1).
wyjaśnienia A. E. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom A. E. (1) w zakresie w jakim wskazywał on, że nie uczestniczył w rozboju dokonanym na szkodę S. Z. (1) i D. M. (1), a czynów tych samodzielnie dokonał K. O. (1). Dowód ten był bowiem sprzeczny z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w szczególności zeznaniami świadków S. Z. (1) oraz D. M. (1). Sąd uznał również, że relacja A. E. (1) była przyjętą linią obrony skierowaną przede wszystkim na przerzucenie odpowiedzialności na K. O. (1)	
wyjaśnienia oskarżonego K. O. (1)	Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim zaprzeczył on, aby uczestniczył w nocy z 8/9 maja 2021 r. w spotkaniu w domu przy ul. (...) w P., utrzymywał kontakt z A. E. (1) i poznał pokrzywdzonych, a także w zakresie w jakim przyznał on w postępowaniu rozpoznawczym, że, co prawda brał udział w przedmiotowym spotkaniu, ale nie	

dokonał rozboju na szkodę pokrzywdzonych, a to pokrzywdzeni zachowywali się wobec niego agresywnie i napadli na niego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że oskarżony był w swoich zeznaniach niekonsekwentny, i pomimo dwukrotnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (przez Policję i prokuratora) dopiero na etapie postępowania jurysdykcyjnego przyznał, że uczestniczył w spotkaniu w domu A. E. (1). Obie przedstawione przez oskarżonego wersje zdarzeń są sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonych, którzy w sposób spójny i obrazowy opisali przebieg zdarzeń, w tym dokonanie przez oskarżonego rozboju w porozumieniu z A. E. (1). Pokrzywdzeni nie znając danych oskarżonego rozpoznali go podczas okazania, a jego udział w zdarzeniu potwierdził również A. E. (1).

W ocenie Sądu wersja zdarzeń, zgodnie z którą powodem agresji miała być niechęć oskarżonego do zażywanych przez pokrzywdzonych narkotyków jest nie

	tylko sprzeczna z zebrany materiał dowodowy, ale również z logiką i zasadami doświadczenia życiowego. Trudno jest bowiem przyjąć, że dorośli ludzie atakują nowopoznanego mężczyznę, gdyż ten nie chce zażywać z nimi narkotyków.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	K. O. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo rozboju jest odmianą kradzieży kwalifikowanej, ze względu na sposób jej popełnienia, polegający na zastosowaniu przez sprawcę taksatywnie wymienionych w art. 280 § 1 KK szczególnych sposobów działania sprawcy skierowanych wobec człowieka, służących do zawładnięcia rzeczą, polegających na użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzenia człowieka			

do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Istota rozboju sprowadza się do tego, że sprawca tego przestępstwa stosuje ww. sposoby działania dla zrealizowania celu polegającego na bezprawnym zawładnięciu cudzą rzeczą ruchomą poprzez jej zabór i przywłaszczenie. W art. 280 § 2 k.k. przewidziano natomiast tzw. postać kwalifikowaną rozboju poprzez sposób działania sprawcy (sprawców). Zawarty w art. 280 § 2 KK katalog sposobów działania sprawcy ma charakter enumeratywny, w związku z czym jakiegokolwiek inne niż wymienione w nim zachowanie się sprawcy przy dokonaniu (usiłowaniu) kradzieży cudzej rzeczy ruchomej wyklucza możliwość przypisania mu rozboju w kwalifikowanej, określonej w tym przepisie postaci.

Stosownie do stanowiska literatury znamię czasownikowe rozboju kwalifikowanego określonego w art. 280 § 2 k.k. jako „posługuje się” (bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem) obejmuje wszelkie manipulowanie przedmiotem, w tym także okazanie go przez sprawcę rozboju osobie pokrzywdzonej w celu wzbudzenia w niej obawy

jego użycia. Precyzując znacznie tego pojęcia Sąd Najwyższy wskazał, że jest to takie celowe demonstrowanie niebezpiecznego przedmiotu, okazywanie go napadniętemu czy dotykanie go nim, by wzbudzić u niego przeświadczenie o realnym niebezpieczeństwie grożącym mu ze strony sprawcy napaści dysponującego tym przedmiotem i doprowadzić go do stanu bezbronności (komentarz do art. 280 Kodeksu Karnego Przepisów przeciwko mieniu i gospodarstwu, System Prawa Karnego tom 9, red. dr hab. Robert Zawłocki. 2011).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt ustalonego stanu faktycznego Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że swoim zachowaniem oskarżony K. O. (1) wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k., bowiem jego działanie wspólnie i w porozumieniu z ustalonym sprawcą - A. E. (1), obejmowało zarówno cel działania (kradzież mienia pokrzywdzonych), sposób działania (posłużenie się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekiery) oraz podział ról (A. E. najpierw wypytuje o pieniądze S. Z., następnie daje K.

O. sygnał do grożenia pokrzywdzonym siekierą i zabrania im pieniędzy, a K. O. grozi pokrzywdzonym siekierą i zabiera im telefony, pieniądze oraz pendrive). Oskarżony K. O. (1) żądając od pokrzywdzonych wydania pieniędzy i telefonów trzymał w rękach siekiere, a więc narzędzie niewątpliwie niebezpieczne, którą wymachiwał przed S. Z. (1) oraz przykładał ją do głowy D. M. (1), podpierając tym samym groźby słowne ("nie ma nic do stracenia i może mi przypierdolić", k. 471, "mamy oddać pieniądze, bo nas zajebie.", k. 2) również konkludentną groźbą, że w przypadku jakiegokolwiek oporu jest w stanie jej użyć, co może skutkować poważnymi obrażeniami ciała pokrzywdzonych. Wskutek kierowanych wobec pokrzywdzonych grózb zastosowania przemocy wydali oni posiadane przedmioty (telefony i pendrive) oraz pieniądze lub umożliwili oskarżonemu ich zabranie z kieszeni kurtki.

W kontekście powyższe zrealizowane zostały wszelkie znamiona kwalifikowanego rozboju opisane w art. 280 § 2 k.k. Także od strony podmiotowej nie budzi wątpliwości, iż oskarżony działał umyślnie z niezbędnym

<p>dla tego przestępstwa zamiarem bezpośrednim. Jak ustalono w toku postępowania chciał popełnić czyn zabroniony i zrobił to. Sąd przy tym na skutek zeznań D. M. (1) ustalił wartość skradzionego mu telefonu.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	<p>II.</p>	<p>K. O. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Stosownie do przepisu art. 217 § 1 k.k. kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Przedmiotem ochrony występku z art. 217 k.k. jest nietykalność cielesna człowieka, która jednocześnie mieści się w szerokim katalogu dóbr osobistych. Chodzi tu o wolność od fizycznych oddziaływań na ciało ludzkie oraz wolność od niepożądanych doznań (por. M. M., kom. do art. 217 k.k. [w:] Kodeks karny. Praktyczny..., red. M. M., LEX 2018). Naruszenie nietykalności cielesnej musi mieć wymiar fizyczny, przy czym nie musi łączyć się z zadaniem bólu czy też</p>			

powstaniem śladów na ciele. Nie jest tu bowiem tyle istotne narażenie zdrowia pokrzywdzonego, ile naruszenie jego godności. W pojęciu naruszenia nietykalności cielesnej mieszczą się jednak przemijające dolegliwości bólowe oraz niewielkie następstwa fizyczne, np. otarcia, siniaki, zadrapania czy inne tego typu drobne urazy (I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2020, art. 217.).

Mając na względzie powyższe uwagi o charakterze teoretyczno-prawnym, wskazać należy, że pełne potwierdzenie w zebranych w sprawie wiarygodnych dowodach znalazł również zarzut naruszenia przez K. O. (1) nietykalności cielesnej S. Z. (1). Ja wynika bowiem z zebranego w sprawie materiału dowodowego K. O. (1) po opuszczeniu przez pokrzywdzonych domu przy ul. (...) w P. uderzył S. Z. (1) od tyłu ręką, a następnie, gdy te upadł, kilkakrotnie kopnął go w twarz oraz tył głowy doprowadzając go do krwawienia z nosa. W wyniku tego zdarzenia u pokrzywdzonego, któremu w szpitalu udzielono pomocy lekarskiej, nie stwierdzono rozstroju zdrowia lub naruszenia czynności narządu ciała, co zostało

<p>udokumentowane znajdująca się w aktach dokumentacją medyczną, a w konsekwencji zachowanie oskarżonego należy ocenić jako wypełniające znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	--	----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	3.4. Umorzenie postępowania	----	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie	---	-----
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek,</p>			

Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. O. (1)	I.	1.	<p>Za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu K. O. (1) karę 3 lat pozbawienia wolności. Miarkując wysokość orzeczonej kary Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 53 k.k. Przy wymierzaniu oskarżonemu kary Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające, jak i łagodzące dotyczące oskarżonego.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uwzględniono:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, - uprzednią karalność oskarżonego, przy czym sąd wziął pod uwagę, że oskarżony został skazany wyłącznie na karę ograniczenia wolności, - działanie oskarżonego z niskich pobudek tj. w celu zdobycia pieniędzy na alkohol, - działanie oskarżonego po spożyciu alkoholu,

			<p>Za okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego potraktowano:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosunkowo niewielką wartość skradzionego mienia, Sąd wziął, jednakże pod uwagę, że były to wszystkie wartościowe przedmioty i pieniądze, które pokrzywdzeni mieli przy sobie, - prowadzenie przez oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa w miarę ustabilizowanego trybu życia - posiadanie stałego zatrudnienia, zamieszkiwanie wspólnie z partnerką, <p>W ocenie Sądu kara 3 lat pozbawienia wolności jest karą adekwatną i sprawiedliwą, a nadto jest to kara minimalna, jaką można wymierzyć za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., które zagrożone jest karą pozbawienia wolności od lat 3.</p>
K. O. (1)	II.	2.	<p>Za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd miarkując karę za wymienione przestępstwo miał na względzie dyrektywy wymiaru kary z art. 53 k.k., a w konsekwencji uwzględnił zarówno okoliczności</p>

			<p>obciążające, jak i łagodzące.</p> <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie przez oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa w miarę ustabilizowanego trybu życia (posiadanie stałego zatrudnienia, zamieszkiwanie wspólnie z partnerką), <p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie oskarżonego po spożyciu alkoholu, - uprzednia karalność oskarżonego, przy czym sąd wziął pod uwagę, że oskarżony został skazany wyłącznie na karę ograniczenia wolności, - popełnienia przestępstwa bezpośrednio po dokonanym rozboju i bez wyraźnego powodu,
K. O. (1)	III.	<ol style="list-style-type: none"> 1. 2. 	<p>Kara łączna wobec oskarżonego uwzględnia, że oskarżony dopuścił się dwóch czynów. W sytuacji prawnej skazanego sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Miarkując karę łączną pozbawienia wolności sąd uwzględnił zasadę absorpcji z uwagi na bliskość czasową czynów.</p> <p>Sąd miał także na względzie cele kary łącznej opisane w art. 85a k.k. I tak, wymierzona wobec</p>

			<p>oskarżonego kara łączna powinna przekonać go i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości, a także budować w społeczeństwie szacunek dla norm prawnych.</p> <p>W ocenie Sądu orzeczenie tego rodzaju kary należy skłoni oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzyma w przyszłości od popełnienia przestępstw.</p>
<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. O. (1)	IV.	1. 2.	Na poczet wymierzonej kary łącznej Sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 28 lipca 2021 r. godz. 13:00 do nadal.
K. O. (1)	V.	1.	Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez: - zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. Z. (1) kwoty 75 zł,

			<p>- zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. M. (4) kwoty 300 zł.</p> <p>Określając wysokość poniesionej przez pokrzywdzonych szkody Sąd wziął pod uwagę wartość skradzionego mienia, w tym telefonu należącego do D. M. (1), oraz fakt że oskarżony dopuścił się przypisanego mu przestępstwa wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, a więc obowiązek ten powinien obciążać obu sprawców w równym zakresie.</p> <p>W zakresie szkody poniesionej przez S. Z. (1) Sąd wziął pod uwagę rozstrzygnięcie w zakresie zwrotu skradzionego mu telefonu.</p>
K. O. (1)	VI.	I.	Sąd mając na uwadze zbędność telefonu komórkowego H. (k. 280) dla postępowania karnego po wydaniu wyroku zwrócił go pokrzywdzonemu S. Z. (1).
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII.	Sąd kształtując swoje orzeczenie o kosztach na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty za postępowanie w I instancji, ponieważ oskarżony ze względu na utratę zatrudnienia nie jest w stanie ich ponieść.	
7. Podpis		
sędzia Daniel Jurkiewicz		